

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. София, 16.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 06.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5263** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод решение № 8127 от 09.06.2011 г. на Петчленен състав – II колегия по адм. дело № 3168/2011 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено влязлото в сила решение № 43 от 08.06.2008 г., постановено по адм. Дело № 3519/2008 г. по описа на Административен съд – София град и оставилото го в сила решение № 4535/08.04.2010 г., постановено от тричленен състав по адм. дело № 11610/2009 г. на Върховния административен съд и върнато за ново произнасяне по жалбата на Д. Г. Д. от [населено място], обл. Д. против заповед № АЗ – 2391 от 07.05.2008 г. на директора на НС “Полиция” – МВР, за налагане на дисциплинарно наказание – уволнение и прекратяване на служебното му правоотношение.

В жалбата се твърди, че атакуваната заповед е неправилна и незаконосъобразна. Излагат се доводи, че е издадена при съществени процесуални нарушения, като не са спазени норми на ЗМВР и ППЗМВР. Видно от мотивите на решение № 8127 от 09.06.2011 г. по адм. дело № 3168/2011 г. на ВАС, петчленен състав – II колегия, съдът е приел, че са налице изискванията на чл. 239, т.1 от АПК за отмяна на влязъл в сила съдебен акт, а именно, че актът подлежи на отмяна, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. От представената присъда № 28/29.09.2010 г., постановена по НОХД № 527/2009 г. г. на Добричкия окръжен съд, се установява, че жалбоподателят е признат за невиновен в това, че в

качеството му на граничен полицай от ГКПП – К., общ. Генерал Т., на 06.03.2008 г., около 21,50 часа, на ГКППП – К., в качеството си на длъжностно лице, поискал и приел в дар от 10 евро – две банкноти от по пет евро (със съответни серийни номера), който не му се следва, за да извърши действие по служба – да извърши паспортна проверка и пропусне през ГКПП – К. на Р. Б., свидетеля Р. С. Ф. от [населено място] и управлявания от него автомобил марка “М.” № 34TV4656, престъпление по чл. 301, ал.1 от НК, като го оправдава по повдигнатото обвинение за извършване на престъпление по посочения текст. Въз основа на това ново писмено доказателство, ВАС е дал указания на настоящия съдебен състав да прецени дали са налице изискванията на ЗМВР при налагането на дисциплинарно наказания – уволнение и прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, се явява за първото по делото съдебно заседание, в останалите се представлява от адв. К.. Поддържа жалбата си, моли същата да се уважи, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – директора на Главна дирекция “Гранична полиция” редовно призован се представлява от процесуален представител – юрк. С. с пълномощно по делото, която оспорва жалбата, моли същата да се отхвърли и депозира писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. Г. Д. е заемал длъжността старши граничен полицай, категория “Е”, I – ва степен при ГПУ Генерал Т., видно от приложената по делото кадрова справка рег. № 6575/28.03.2008 г.

Със заповед рег. № К – 1673 от 19.03.2008 г. на Министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя Д. и е открито дисциплинарно дело. За дисциплинарно – разследващ орган е определена комисия от трима служители на ГПУ Генерал Т., която да проведе дисциплинарното производство и да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на жалбоподателя. Заповедта е връчена на служителя на 26.03.2008 г.

По делото е приложена обобщена справка, с която в резултат на извършена проверка е установено, че с постановление на военен прокурор от ВВОП е било образувано досъдебно производство № 4 – XI/2008 г. срещу полицай Д. Д. за престъпление по чл. 301, ал.1 от НК, за това, че на 06.03.2008 г. в качеството си на длъжностно лице е приел дар, който не му се следва, за да извърши действие по служба – да пропусне безпрепятствено турски гражданин да премине през територията на страната.

В хода на досъдебното производство № 4 – XI/2008 г. е установено, че от служебното помещение, намиращо се в близост до работното място на жалбоподателя Д. са открити и иззети като веществени доказателства две банкноти с номинал по пет евро, които са били предварително белязани и предадени от свидетеля в наказателното производство Ф. на жалбоподателя.

В обобщената справка е посочено, че турският гражданин Р. Ф. – водач на товарен автомобил, преминавал през Р. Б. в посока от Р. Т. към М.. На 06.03.2008 г., той влязъл в страната и се свързал по телефон със служител на МВР (като преди това многократно търсил контакт със служители на полицията, за да съобщи за корупция от страна на гранични служители). Обяснил, че възнамерява да напусне страната през ГКПП – [населено място] и си уговорил среща със служител на МВР [населено място]. Там той

се срещнал с полицаи, като на срещата присъствал и представител на ВВОП – полк. З.. При проведения разговор Ф. съобщил за извършено престъпление, бил съставен протокол за това и наред с това били описани и фотокопирани две банкноти с номинал от пет евро.

Все от цитираните документи се установява, че след края на срещата турският гражданин се отправил към ГКПП – К. и около 21:30 часа пристигнал на гише №2 “излизане”. По това време постът се обслужвал от жалбоподателя Д.. При пристигането на Ф., жалбоподателят му казал “Комшу, няма чорба”, като това било призив да му предаде пари. Турският гражданин приел и дал на Д. предварително подготвените две банкноти от пет евро. След това напуснал страната.

Малко след това (след около 15 – 20 минути) на пункта пристигнали служители на “Вътрешна сигурност” – МВР и следовател от ВВОП, като те извършили претърсване на жалбоподателя, автомобила му и служебните помещения и открили в едно от тях банкнотите, предадени от Ф.. Те били иззети с протокол, след което жалбоподателят бил привлечен в качеството му на обвиняем и задържан за 72 часа.

Случилото се било отразено в новинарските емисии на телевизионните програми К. 1 и БТВ и във вестник “Труд”. Информацията била за това, че Д. бил заловен с получен подкуп.

На 09.04.2008 г., жалбоподателят е бил запознат със съдържанието на обобщената справка. Видно от приложената по делото покана рег. № 4277/26.03.2008 г., служителят е бил поканен да даде писмени обяснения във връзка със съществуващите данни за извършено нарушение на служебната дисциплина.

В изпълнение на МЗ рег. № К – 1673 от 19.03.2008 г., били изготвени докладни записки рег. № 4755 от 03.04.2008 г. от Р. Т. – Началник ГПУ – Генерал Т., рег. № 3431 от 10.03.2008 г. от В. Д. – Зам. Началник ТПУ – Генерал Т. и рег. № 3477 от 10.03.2008 г. от гл. инспектор А. А. – Началник ГКПП – К..

Ведно с административната преписка по делото е приложено писмено възражение на жалбоподателя рег. № 653/11.04.2008 г. и писмени обяснения рег. № 4479/28.03.2008 г. За проведеното дисциплинарно производство дисциплинарно – разследващият орган изготвил становище рег. № К – 3223 от 23.04.2008 г., с което на Министъра на вътрешните работи е предложено на полицаи Д. Д. за допуснатото тежко дисциплинарно нарушение на основание чл. 224, ал.2, т.4 и чл. 227, ал.1, т. 10 от ЗМВР вр. чл. 230, ал.2, т. 4 от ППЗМВР да бъде наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и да бъде прекратено служебното му правоотношение. Със заповед рег. № 12-2431 от 18.04.2008 г. , издадена от Министъра на вътрешните работи, жалбоподателят е временно отстранен от длъжност.

Дисциплинарното производство е приключило със заповед рег. № АЗ – 2391 от 07.05.2008 г. на директора на Национална служба “Полиция” – МВР, с която на основание чл. 228, т.2 във вр. с чл. 226, ал.1, т. 6 във вр. с чл. 227, ал.1, т. 10 от ЗМВР във вр. с чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” на държания служител, категория “Е”, I степен Д. Г. Д. – старши полицаи на ГКПП – К., ГПУ – [населено място], при РГС – [населено място] и на основание чл. 245, ал.1, т.8 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на служителя.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, предходният съдебен състав на АССГ, Първо отделение, 7 състав е постановил решение № 43 от 08.06.2008 г. по адм. Дело № 3519 по описа на съда за 2008 г., с което е отхвърлил жалбата на Д. Г. Д. срещу Заповед № АЗ – 2391 от 07.05.2008 г., издадена от директора

на Национална служба “Полиция” – МВР. Жалбоподателят е оспорил посочения съдебен акт пред контролно - отменителната инстанция, която е потвърдила решението на АССГ със свое решение № 4535 от 08.04.2009 г., постановено по адм. Дело № 11610/2009 г. по описа на ВАС, Трето отделение.

С молба вх. № 291 от 06.01.2011 г. по описа на Административен съд – София град, Д. Д. е отправил искане до ВАС за отмяна на Решение № 43 от 08.06.2008 г. по адм. Дело 3519/08 г. по описа на АССГ, I – во отделение, 7 – ми състав, потвърдено с решение № 4535 от 08.04.2010 г. на ВАС, III – то отделение по адм. Дело № 11610/2009 г., тъй като са налице предпоставките на чл. 239, т.1 от АПК, а именно че са открити нови писмени доказателства (присъда № 28 от 29.09.2010 г., постановена по НОХД № 527/2009 г. на Добричкия окръжен съд със заверка, че е влязла в сила на 06.10.2010 г.) от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната. Искането е уважено с решение № 8127 от 09.06.2011 г., постановено по адм. Дело № 3168/2011 г. по описа на ВАС, Петчленен състав – II колегия.

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства допълнително представените от жалбоподателя - протокол за разпит на св. Р. С. Ф. от 07.03.2008 г.; протокол за разпит на св. Р. С. Ф. от 13.03.2008 г.; протокол за разпит на св. К. М. – Л. от 20.11.2008 г.; протокол за разпит на св. С. Й. М. от 07.03.2008 г.; протокол за разпит на св. И. Я. И. от 23.04.2009 г.; съдебна поръчка с превод от турски език; жалба от Р. С. Ф.; протокол от с.з. на 30.06.2010 г. на ДОС по НОХД 527/2009 г. и протокол от с.з. на 20.09.2010 г. на ДОС по НОХД 527 от 2009 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Допустимостта на настоящето производство се обуславя от решение № 8127 от 09.06.2011 г. по адм. дело № 3168/2011 г. по описа на ВАС, Петчленен състав – II колегия, поради което настоящият съдебен състав следва да се произнесе по отношение на законосъобразността на оспорения административен акт.

По делото не се спори, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган – директора на Национална служба “Полиция” – МВР, като на основание чл. 153, ал.2 от АПК в съдебното производство във връзка с § 108 от ПЗР на ЗИД на ЗМВР / обн. ДВ, бр. 69 от 2008 г./ е конституиран като ответник Директорът на Главна дирекция “Гранична полиция” и в предвидената от закона форма – чл. 246 от ППЗМВР, при спазване на действащите материалноправни разпоредби и административно – производствените правила, като същият е мотивиран и е съобразен с целта на закона с оглед събраните към онзи момент доказателства.

Не е спорно, че е спазена процедурата по издаване на обжалваната заповед, съгласно изискванията на ЗМВР и ППЗМВР. Не се спори и че административният акт е издаден при спазване на установените в чл. 225, ал.1 от ЗМВР срокове – дисциплинарните наказания се налагат в срок от два месеца от откриване на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му.

Тези обстоятелства са установени с Решение № 43 от 08.06.2008 г. по адм. Дело № 3519 по описа за 2008 г. на АССГ, I – во отделение, 7 – ми състав и са потвърдени в касационното оспорване от ВАС с решение № 4535 от 08.04.2010 г. по адм. дело № 11610 по описа на Трето отделение на съда.

В настоящето производство се оспорва дали описаната фактическа обстановка в Заповед рег. № АЗ 2391 от 07.05.2008 г. на директора на Национална служба “Полиция” – МВР относно налагане на дисциплинарно наказание “уволнение” и

прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в МВР е законосъобразна по нейното същество, както и че настоящият съдебен състав следва да прецени нейната законосъобразност с оглед ново възникналите писмени доказателства – присъда № 28 от 29.09.2010 г., постановена по НОХД 527/2009 г. на ДОС, влязла в сила на 06.10.2010 г.

От нейното съдържание се установява дисциплинарното нарушение, за което е наказан жалбоподателя – посочени са мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Разгледани по своята същност събраните от съда писмени доказателства – протокол за получено устно съобщение по чл. 209, ал.2 от НПК, постановление за образуване на досъдебно производство, протокол за претърсване, обиск и изземване на движими вещи, обяснения на С. М., Р. Ф., докладни записки на служителите на ГПУ – Т., Д. и А. и приложените писмени доказателства – публикации в пресата, документи, установяващи преминаващите автомобили през гранично пропускателен пункт „Излизане”, което на 06.03.2008 г. е обслужено от Д. Д., приетата присъда с нейните мотиви и събраните гласните доказателства от ДОС. Настоящия съдебен състав кредитира изцяло събраните гласните доказателства в хода на наказателното производство от Добричкия окръжен съд, тъй като същите са дадени пред съд и по презумпция се ползват с достоверност, за разлика от събраните по време на досъдебното производство, които са приети като доказателства в предходното съдебно производство.

Видно от приложения протокол за устно съобщение по смисъла на чл. 209 от НПК, чуждият гражданин Ф. (с двойно гражданство – българско и турско) е потърсил съдействие от органите на полицията във връзка с извършвани корупционни престъпления. Провел е среща с представители на МВР и Военна прокуратура, предал е две банкноти от по пет евро, като същите са били описани (серийните номера им номера са посочени в цитираната присъда на ДОС) и впоследствие са му били върнати. Същият ден Ф. е преминал през работното място на жалбоподателя, бил приканен от него да му даде пари и му е предал предварително описаните еурови банкноти. В последствие копюрите са били открити в служебното помещение, което видно от мотивите към присъда № 28 от 20.09.2010 г. по НОХД № 527/2009 г. на ДОС – л. 28 от адм. дело 3168/2011 г. по описа на ВАС, Петчленен състав, II – ра колегия, представлява предверие, санитарен възел – тоалетна и отделно обособено помещение, където се намирили четири еднакви гардеробни клетки. В третата клетка отляво надясно имало кашон, на дъното му била жълта пластмасова кутия, а под нея били намерени описаните от служители на “Вътрешна сигурност” банкноти от по 5 евро. Входната врата на това помещение била отворена и същото е било достъпно за всеки, който влезе в пункта. Тоалетната и мивката, които се намирили в него, се ползвали от преминаващите шофьори. Вратичките на гардеробните клетки били отключени и отворени като всеки влязъл в това помещение е имал достъп до тях. По обработените банкноти от по 5 евро не са открити дактилоскопни следи, които да могат да бъдат предмет на експертиза с установяването на притежателя им. Така описаната фактическа обстановка се споделя от настоящия съдебен състав.

За разлика от предходния съдебен състав, разглеждал оспорения административен акт, ДОС е дал превес на свидетелските показания на свидетеля К. – румънски служител, работел в непосредствена близост до Д. на посочената дата. В настоящето производство бе приет като

писмено доказателство протокол от проведено съдебно заседание по НОХД 527/2009 г. на 30.06.2010 г., по времето на което в качеството на свидетел е разпитан румънския гражданин – л.59 и 60 от настоящето дело. От тях се установява, че К. М. Л. се е обадил по телефона на жалбоподателя Д., когато е пристигнал камиона. Българският полицаи е дошъл след десетина минути. През цялото време свидетелят е бил в помещението, докато Д. е обработвал документите на шофьора. Когато пристигнал камионът с турска регистрация, шофьорът го е оставил на 5 – 6 метра назад от гишето и така свидетелят е успял да види регистрационния му номер. Изрично е посочено, че шофьорът не му е предлагал нищо. Свидателят категорично заявява, че паспортът на турския шофьор е бил поставен на българското гранично гише, когато е дошъл жалбоподателят, който за около една минута го е обработил с компютър и го е отбелязал в регистърната книга, след което е предал документите на румънския граничен служител, който е върнал на шофьора. На изрично зададени въпроси дали е имало разговор между жалбоподателя и турския шофьор, свидетелят е категоричен, че такъв не е проведен, както и че не е видял предаването на пари. В заключение посочва, че Д. Д. е бързал да обработи документите на турския камион, тъй като от страна на влизане в Р. Б. е имало работа, а това било работното му място за вечерта. Коментира въпроса за твърдения код от турския гражданин при поискване на подкупа, като заявява, че и на румънски език “чорба” означава „супа”, но и че не е чул българския граничен полицаи да я е споменавал. Следва да се посочи, че не се установява разминаване между посечения разпит пред ДОС и този извършен по делото в предходното производство.

Настоящият съдебен състав отново дава вяра на тези показания, защото са събрани в хода на съдебно производство от съд и като годно доказателствено средство опровергават установената от Р. С. Ф. фактическа обстановка, преповторена от дисциплинарно наказващия орган в оспорената заповед.

С цел пълнота на изложението, настоящия съдебен състав приема единствено представените свидетелски показания на турския гражданин, дадени на 13.03.2008 г. пред съдия от Варненския военен съд, тъй като същите се ползват с доказателствена стойност и могат да са обект да съдебна преценка (л. 20 -22 от делото). При извършена съпоставка между тях и останалите събрани гласни доказателства се установява идентичност във фактическата обстановка преди и след твърдяното получаване на подкуп, но не и по отношение на него.

Въз основа на установената фактическа обстановка наказващият орган е достигнал до извода, че с действията си служителят е нарушил разпоредбите на чл. 224, ал.2, т.4 от ЗМВР и чл. 227, ал.1, т.1 0 от ЗМВР във вр. чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР и етичните правила, регламентирани

в т. 4,5,7,8,13,31 и 34 от Етичния кодекс.

От съдържанието на цитираните правни норми, се установява, че на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание за извършено дисциплинарно нарушение, изразяващо се в неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. В настоящия случай като неспазени правила на Етичния кодекс в оспорения акт са посочени следните нарушения: държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме; стриктното спазване закона от държавния служител допринася за гарантирането на правата и свободите на гражданите, за авторитета на институциите в Р. Б., опазването на сигурността и обществения ред, защитата на гражданите и тяхното имущество; държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява и насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си; не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта; не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел, както и че се противопоставя и е длъжен да информира своите началници или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание.

Съгласно чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР, нарушаването на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата, представлява тежко дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание "уволнение". Независимо от неговата категория и заемана длъжност, в качеството си на гражданин, той се подчинява на нормативно определените правила за притежаване и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси след получаването на надлежно разрешително.

В настоящия случай заеманата длъжност на жалбоподателя в структурите на МВР го обвързва със задължението да съблюдава за изпълнението на принципите залегнали в чл. 4 от ЗМВР, сред които на първо място е поставено спазването на Конституцията и законите на Р. Б..

Наличието на това обстоятелство е опровергано от оправдателната присъда на ДОС по НОХД № 527/2009 г., с която жалбоподателят е признат за невиновен по повдигнатото обвинение по чл. 301 от НК, за което на самостоятелно основание като извършено нарушение на Етичните правила за поведение на държавните служители в МВР е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание.

Не е налице и другата кумулативна предпоставка с деянието да е уронен престижа на службата в случая на Национална служба "Полиция" или правопреемника на структурата на гранична полиция, тъй като от

представените по делото доказателства – копие на статия във вестник, за който се твърди, че е печатното издание “Труд”, се установява, че по сведения на Военно окръжната прокуратура във В. са информирани медиите и по този начин случаят е станал обществено достояние, а не поради действия на държавния служител. Що се касае за твърдението, че същата информация е разпространена от БНТ и БТВ в кориците на цялото съдебно производство не се съдържат абсолютни никакви писмени доказателства в тази връзка, поради което твърдението остава недоказано.

Следователно щом като с влязъл в сила съдебен акт е установено, че жалбоподателят не е извършил престъпление по чл. 301 от НК, за което отделно му е наложено наказание за нарушаване на Етичните правила и най-вече т. 31 и 34 от тях, отнасящи се до поведение, недопускащо прояви на корупция, то не е извършено такова нарушение на дисциплинарните правила. От тук се установява, че оспореният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен поради липсата на извършено на дисциплинарно нарушение и при съобразяване с Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. на ВАС. От събраните по делото писмени доказателства не може да се направи изводът, че по отношение на жалбоподателят не може да се наложи най-тежкото дисциплинарно наказание, тъй като при изпълнение и спазване на задължения, свързани със заеманата длъжност, конкретно регламентирани със ЗМВР, с издадени въз основа на него подзаконовни нормативни актове или със заповеди на ръководството на МВР и началниците на служби, поведението на Д. Д. не се явява несъвместимо с морала и не е уронващо престижа на службата, защото не е доказано по безспорен начин, че именно на него са дадени двете банкноти от по 5 евро и че именно той ги е поставил на мястото, където са намерени от служителите на ВВОП, а не от шофьора на турския товарен автомобил. По тези съображения съдът приема, че не са налице законовите предпоставки за налагане на дисциплинарното наказание „уволнение” на Д. Г. Д., поради което жалбата следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на сторените съдебно деловодни разноски, настоящия съдебен състав намира, че следва да се произнесе по него като го уважи в размер на 225 лева, представляващи договорно адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева и 75 лева пътни разноски, доказани с представени билети за автобусен превоз.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Г. Д., ЕГН [ЕГН], Заповед № АЗ – 2391 от 07.05.2008 г., издадена от директора на Национална служба “Полиция” – МВР за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Гранична полиция” да заплати от бюджета си на Д. Г. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], обл. Д., [улица], сумата от 225 лева, представляваща сторени разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: